

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

K volitvi na Notranjskem.

II.

Pred vsem pečati se nam je i danes še nekoliko z oficijozusa „gospodarsko razumnostjo“, katero on liki šestoper vrti nad osobo neljubega mu kandidata. Mi in z nami vsi razumniki smo preverjeni, da pri največji „gospodarski razumnosti“ naših poslancev in makari da so slednji sami Careyi, Smithi, Rau-i, Roscheri, Mülleri, Sayi itd., nam vender radikalno ne bode in ne more biti pomagano, dokler se naš vojni budget in obresti državnega dolga zmanjšati ne morejo. Osobito pa tudi v deželnem zboru ne bode posebne prilike, briljirati s svojo gospodarsko razumnostjo, in ko bi je tudi bilo, bode v tej zadevi dr. Zarnik vsaj tako trdno, če ne trneje stal, nego-li oficijozus.

Sicer je pa „gospodarska razumnost“ jako relativna. Jeden si domišlja, da je preložitev ceste čez Gorjance junašk, zgodovinski čin. Mi smo vsled raznih dopisov nasprotnega mnenja, kajti strmina bode se le deloma odpravila in kakor nam je pripovedovala jako klasična priča, okrajni sodnik in deželni poslanec gospod Dev, bila bi cesta iz Žužemberka na Črmošnice veliko boljša, praktičnejša in razmeroma skoro petkrat cenejša.

Drugi ureduje in sodeluje pri izdaji neke knjige in misli, da se je pokazal izredno, čudovito gospodarsko razumnega. A hudobni svet trdi, da je knjiga za polovico predraga, da se je po nepotrebnem potrošilo par tisočakov, in se tako zabil nov žrebclj v krsto prvega našega literarnega zavoda, znan česki pisatelj pa je o te knjige vsebini oziroma nekej zgodovinske razpravi v njej izrekel pomembne polne sodbo: da je zgodovinopisec Š., v tej knjigi na stroške Slovencev kralja Otokarja še jedenkrat ubil.

Ne bodemo posegali po najnovejšega dnevnika načinu v proteklost nazaj, ker bi sicer bili primorani, pečati se z zgodovino nekdanjega Herbstovega kluba in raznih „gänsemarsch“-ev, kateri naj ostanejo pogrnjeni s plaščem pozabljenosti, a kar se tiče delavnosti jednega ali drugega rodoljuba, moramo odkritosrčno reči, da če kje, pač tu veljajo besede: „Kdor se nekrivega čuti, naj vrže prvi kamen!“ Ne jeden ali drugi, ampak vsi smo premalo delali za

narod, vsi moramo skesani trkati na prsi, ko vidimo, koliko je še dela v Korotanu, na Štajerskem, Primorskem, in celo v naši ožji kranjske domovini samej. In če so v tem oziru nekatere hvalevredne, rekli bi uzvišene izjeme mej nami, se slednjim nikakor ne sme prištevati uradnega lista urednik, kajti njegovo delovanje je povsem le negativno, razdirajoče, narodu v kvar, v dosego svojih osebnih smotrov ustvaril nam je že celo vrsto prečudnih umotvorov od utrjene narodnosti in molzne krave do izmišljenih Sokolovih izgrediv in do kritičnih besed: da se naše narodno čuvstvo razodeva najrajše v škandalih. Kar se slednje goropadne trditve tiče, nam bode njeni duševni oče pač dovolil, da smatramo to le za njegovo subjektivno, samo njegove osobetikaajoče se mnenje.

Da ima Taaffejeva politika v soglasji z jasno izraženo željo cesarskega gospodarja za naravno podlago: spravo mej narodi, je živa istina, a mi smo preverjeni, da, ako se hoče ta lepi smoter doseči, treba tudi in to v prvi vrsti sprave mej narodom. Kdor pa narod cepi, kdor seje razpor in prepri, gotovo ne deluje v smislu spravljivosti ne mej narodom in še manj mej narodi. Kdor misli, da so v dosego sprave mej narodom najboljše sredstva osebnosti in neosnovani in nevalifikovani napadi zdaj na tega zdaj na onega narodnjaka, zdaj na zaslužna narodna društva, tisti je, kakor bi Nemec rekel: „auf dem holzwege“.

Razen družih taktičnih pomočkov postavil je oficijozus v svoj politični zelnik zopet že jako obrabljeno strašilo, kateremu je nadél ime „Kampfkandidat“. Že pri kandidaturi dra. Tavčarja v mestni zbor Ljubljanski nam je z istim patosom propovedoval, da se bode s tem kampfkandidatom „breca dala sedanji sistemi“ in da bodo navstali Bog vedi kako grozni in osodepolni nasledki. A ko je „kampfkandidat“ dr. Tavčar vender bil na volilščici izbran, nismo niti videli niti slišali niti najmanjšega dela vseh teh slovesno prorokovanih strahot, mestni rotož se vsled te izvolitve ni podrl in tudi dvorec na Turjaškem še vedno trdno stoji, k večjemu se je morebiti pregorečemu proroku razlila kaka kapljica žolca, kar pa mora pripisovati le samemu sebi.

Čemu tedaj vedno in pri vsakej priliki po-

navljati ta obrabljeni izraz? Na jako slabo nogah bi morala stati sedanja vlada, ko bi bila zavisna od vsake posamične volitve, ko bi jej presedala vsaka še tako pohlevna opozicija, ko bi se v vsakem slučaju, pri vsakej malenkosti vedno stavilo kabinetsno vprašanje. Vlada mora vender poznati mnenje ogromne večine prebivalstva in spoznavši je, mora s tem mnenjem računati, tudi vlada mora priznavati da je opozicija — naša opozicija itak tega imena niti vredna ni, ker je brezkončno skromna — potrebna, da ko bi je ne bilo, bi morali nalašč skrbeti za njo. Ako pa tega ne zmore, ako zahteva, da mora vsak kandidat pred izvolitvijo obleči vladno uniformo, da bi bil potem samo jeden vladni hlev in samo jeden vladni pastir potem bi res utegnil navstati oni ozbiljni položaj, da bi se ne znalo, česa se je nadejati v bližnjih 24 urah. Sapienti sat!

V ostalem pa ne moremo razumeti, zakaj je oficijozus toliko ostroumnosti porabil proti dru. Zarniku, ko vender mej drugim sam piše: da v deželnem zboru ne bode več posebno viharne debat, nikakih burnih prizorov, ker „sti se obe stranki naveličali vednega protivja“, ker „oba nasprotna tabora spoznavata, da treba dragoceni čas porabljati za tvorno, stvarno delo“. Po teh besedah bode v redutnej dvorani pri bodočem zasedanju zavladalo prav idilično življenje, krožila bode pipa miru od Apfaltrerna pa do Šukljeja in od Zarnika do Kluna, kajti tudi od Zarnika se ni nadejati, da bi on sam kalil ta blaženi mir, ker ni bil in ne bode tako krvoloč, kakor ga Šuklje s kistom svoje strasti risa.

Imeli bi še mnogo na srci, a članek nam je itak že preveč narastel, in ker v tej zadevi še ni počila zadnja puška niti od naše niti od nasprotni strani, posvetiti hočemo le še par vrst naše duhovščini. Odkar se je pričelo naše narodno gibanje, bila je naša duhovščina vedno na braniku, vedno mej prvoboritelji, vsekdar in povsod zaštitnica mnenja narodovega, odločna, požrtvovalna in goreča zagovornica narodnega našega programa. Zategadelj se čudom čudimo, da se v dnevnem glasilu naše duhovščine širijo isti nazori, kakor v najnovejšem dnevniku, da so celi stavki skoro kar ad verbum prepisani. Te prikazni ne moremo si tolmačiti dru-

LISTEK.

Tri dni ob gorenjej Savinji.

(Spisal Josip Levičnik.)

(Dalje.)

III.

Mej ogledovanjem trga in njegove okolice nam je za to določeni čas le prehitro potekel, prijazen gostilničar oskrbel je četvorici skupen voz in ob 7. uri zjutraj se odpeljemo proti Ljubnemu. Takoj za trgov se dolina zopet zoži v sicer kratko ali nekako zgodovinsko imenitno sotesko, kajti tukaj so leta 1848 Mozirski „nacionalgardeži“, kakor jih je ljudstvo imenovalo, za skladami in pečevjem nagromadenim nasipom čakali tiste ubegle huzarje, ki so jo iz Laškega na Ogersko mahiniti mislili. Bili so pa ti ogerski huzarji vender toliko dobrodušni, da so izvolili drug pot in pustili nacionalgardeže za s steklenimi baterijami oboroženim zasipom v miru, leti pa so se iz same jeze, da ni bilo pričakovanih, izpostavili sami že itak njim namenjenemu ognju svojih baterij.

Še smo premišljevali nezgode teh junaških topničarjev, ko nam prekrasna podoba na izhodu iz soteske izvabi klice občudovanja. Tik zraven brda dobroveljskega se vzdiguje mali zelen grič, noseči ponostno stavbo samostana M. Nacaret, trdo na njegovem vznožji pa se družijo mirna Dreta s svojo močnejšo in urno sestrico Savinjo, koja s pomnoženo močjo bije ob skalnato oznožje samostanskega griča. Ravno ondi, kjer se omenjeni vodi stekati, potisnen je trdo mej reki od starosti osiveli grad Vrbovec, tako da se prav pod grajskimi okni pode Savinje nemirni valovi. Toži se skoro človeku, da mu ni dano v tem kraju, kjer se je človeška roka naravi pridružila, vstvariti najkrasnejše mesto, da biser vse savinjske doline, izvoliti si svoje bivališče, svoj zemeljski raj! Daleč že bliščalo se je rujavo samostansko zidovje za nami in vender še nismo zamogli od divne krasote tega kraja odmakniti svojih oči.

Komaj se obrnemo, predstavlja se nam že druga slika. Cela gorenjosavinska dolina je pred nami razprostrta s premnogimi lepimi vasmí, kojih belo zidovje se sveti v jutranjem solncu. Vmes pa se vije kakor srebrn pas Savinja, na mnogih mestih zaježena, kjer se hrup čez jez gromeče vode meša

z ropotom mlinov in žag. Na jugu se pogled upre na dolgo, do temena obraščeno Menino, na severu na deloma z gozdi, deloma s planinskimi polji obdane višine na zatonu pa moli v sredi mnogoštevilne družbe svojih trabantov siva Raduha svoja skalnata pleča navzgor. Akoravno se mora dobro voziti, če se hoče dospeti v dveh urah na Ljubno, se nam je vender dolina le prehitro krčila, opomniti je bilo treba voznika, voziti počasi, da bi se toliko dalje lahko radovali divnega razgleda.

Kako neprijetno je potovanje po pustih krajih brez posebnih naravnih lepot! Kako nestrpljivo pričakuje popotnik svojega cilja, in kadar ga doseže, spomni se le nerad na dolgočasne ure svojega potovanja. Vse drugačno pa je potovanje ondu, koder je mati narava plodove svoje moči razkošno postavila na ogled! Neka nepopisljiva moč pretrese popotnika, da pozabi na vse bridkosti življenja, da se raduje nad cvetočo naravo. Prav tako se popotniku godi tukaj. Ko bi človek tudi že mnogokrat bil videl savinjsko dolino, — vselej jo bode vnovič radostnim okom gledal, ponosen v zavesti tolike krasote svoje domovine.

gače, kakor da znana roka tudi tukaj kvarte meša, da pa ogromna večina naše duhovščine ni istega mnenja. Da se ne motimo, pokazala bode volitev na Notranjskem. V to ime pomoz! Bog!

Slovinci!

Dne 19. avgusta t. l. imamo za 6 let izvoliti 8 poslancev za deželni zbor štajerski v Gradci. Odbor Slovenskega društva sklical je shod najveljavnejših mož iz vseh slovenskih okrajev na Štajerskem v Celje dne 9. junija, da se tam pogovorijo, katere može naj bi društvo Slovincem nasvetovalo za kandidate. Bilo je tam postavljenih 8 kandidatov, od katerih je g. dr. Gregorec (za Ptujsko-Rogaški okraj) odstopil. Zato priporoča sedaj Slovensko društvo, naj bi sledeči gospodje bili izvoljeni:

1. Za okraje: Mariborski, Št. Lenartski in Slovensko-Bistriški gospoda

Baron Goedl, dr. **Franc Radaj,**
državni poslanec. bivši deželni poslanec.

2. Za okraje: Ptujski in Rogaški gospod
Božidar Raič,
državni poslanec.

3. Za okraje: Gornje-Radgonski, Ljutomerski in Ormoški gospod

Jožef Kukovec,
bivši deželni poslanec.

4. Za okraje: Mahrenberški, Slovenje-Graški in Šoštanjski gospod

dr. Jožef Šuc,
bivši deželni poslanec.

5. Za okraje: Celjski, Konjiški, Šmarjski, Vranski, Gornje-Gradski in Laški gospoda

Mihael Vošnjak,

inženir, ravnatelj zaveze slovenskih posojilnic,

dr. Franc Dominikuš,
bivši deželni poslanec.

6. Za okraje: Sevnjski, Brežiški in Kozjanski gospod

Franc Jerman,

c. kr. svetovalec in okrajni komisar v pokoji.

Prevažni trenutki so sedaj! Daje se nam prilika, otrestiti nesrečno, 23letno gospodstvo nemških liberalcev na Štajerskem. Ti nam uničujejo kmetški stan; oni delajo na iztrebljenje in narodno smrt štajerskih Slovincov; oni slabijo Avstrijo in strežejo naše dežele spraviti v ožjo zvezo s prusko Nemčijo. Toda sedaj ponuja se nam priložnost, da si priborimo z nemškimi konservativci združeni večino v deželnem zboru ter podremo nasilstvo nemških liberalcev!

Vzdramite se torej kmetje slovenski! Izvolite priporočene Vam može, da rešite svoj stan pretečega mu pogina. Oni bodo skušali Vam krivični volilni red preurediti, drage okrajne zastope odpraviti ali zboljšati, poslovanje županom polajšati domovinsko postavu preduragčiti, svobodno ženitovanje nemaničev, žganjepivstvo, preoblaganje gruntov z dokladami omejiti; skrbeli bodo za napredek kmetijstva, za drevesnice, živinsko sol ter skušali dačne eksekutorje odpraviti ali stroške zmanjšati; ponzročili bodo komisijo zvedenih mož (enketo), da preiščejo, zakaj propada kmetški stan in najdejo pravih pomočkov, zlasti da se prenaredi sedanje dedno pravo (Erbrecht), ustavi razkosavanje gruntov in jih preoblaganje z dolgovi ter naposled kmetom samim

da prilika v kmetških zbornicah posvetovati se in sklepati o potrebah svojega stanu!

Vzdignite se Slovenci! Pokažite zopet svetu, kakor lani pred samim svitlim cesarjem, da se zavedate svojega rodu, svoje krvi! Izvolite narodne može, da Vam priborijo popolno enakopravnost z Nemci, s katerimi jednako plačujete davke in cesarju dajete vojakov. Oni se bodo prizadevali, da bodo na Slovenskem nastavljeni samo takih učiteljev profesorjev, uradnikov, ki so dokazali, da znajo poleg nemškega jezika tudi popolnoma slovenski, da se višje šole tako uredijo, da bodo slovenski dijaki ob konci popolnem znali nemški in slovenski, in da je v malih šolah za slovensko deco slovenščina poučni jezik, nemščina pa o pravem času na pametni način poučni predmet. Vse to mora biti, ker na slovenskih tleh Slovenci nečemo biti podlaga tujčevi peti!

Od nekdaj smo Slovenci zvesti svojim cesarjem in Avstriji. Zato izvolimo le take poslance, ki iz cellega srca želijo, da ostane Avstrija celokupna in nerazrušljiva; za prusko Nemčijo, h kateri hočejo naši liberalni nasprotniki naše cesarstvo priklopiti, Slovenci ne maramo. Naš prapor je črno-žolti avstrijskega cesarja, naša zastava krasna slovenska rdeče-modro-bela.

Dragi slovenski rojaki, od Solčavkih in Koroških planin do Mure in Sotle, od Slovenskih goric do šumeče Save, poslušajte glas najboljših svojih prijateljev in domoljubov. Dvakrat ste že povsod zmagali pod njihovim vodstvom. Nasprotniki naši priporočajo samo zagrizene nemške liberalce, Slovinci naj ne bi bil voljen, da zastopa Slovence. Vi pa ne bodete vzeli svojih zastopnikov izmed svojih najhujših sovražnikov. Držite se nasvetovanih mož in zopet zmagate kmetškemu stanu na korist, na čast Slovincem, Avstriji na blagor. Na noge torej slovenski može. Naj Vam ne bo žal za malo truda in časa, ki ga Vam prizadene pot do volišča! Vsak naj stori svojo domoljubno dolžnost in dan 19. avgusta bo dan narodne zmage in slave.

Živel slovenski narod!

Živela mila domovina!

V Mariboru, 31. julija 1884.

Odbor Slov. društva.

Trgovska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

III. Tajnik poroča o ustanovitvi zadrug:

Odsek dovoljuje si naznaniti, da se za mesto Ljubljansko že snujejo zadruga ter da se bodo s priličnimi oddelki v obrtne skupine najbrže v kratkem ustanovile. — Tu gre za ustanovitev zadrug na deželi.

Zbornica dobila je od nekaterih c. kr. okrajnih glavarstev uloge, v katerih se prosi, naj se izjavi o sestavi zadrug. Vender se je tudi glede onih okrajev na deželi, iz katerih dozdaj neso došle take prošnje, v pozneje navedenih predlogih oziralo, torej bodo oni veljali splošno kot podloga ustanovitvam zadrug po deželi, če bode predlagana podstava uga-jala željam obrtnikov. Po zakonu naj se v prvi vrsti jednaki in sorodni obrti v jedni občini združijo v zadruga, dovoljeno pa je tudi, da se različni obrti združijo. V prvi vrsti je torej treba, da se ustanove zadruga, katere bodo mogle obstati, katerih

podloga je zadostno število združnikov, katerih bremena združitve preveč ne tlačijo. Dalje navstane vprašanje, na kakov način naj se ustanove zadruga, katere bodo mogle obstati, katero vprašanje se v naslednjem natančneje razpravlja. Ne more se t-jiti, da morajo zadruga imeti v krajevnem oziru kolikor možno omejeno razsežnost, ker se tako obbevanje in razgovarjanje mej združniki olajšuje, nasprotno pa ovira, če se tudi ne jemlje ozir na zamudo časa in na troške. Dalje se mora misliti na to, da se kolikor možno veliko število članov združi, ker je le tako pričakovati uspešnega delovanja bolniške blagajnice, ter se je sploh le na ta način nadejati ugodnega uspeha. Pri tem se je treba ozirati tudi na razdeležbo obrtnih skupin in rešiti se mora vprašanje, če bi bilo možno ustanoviti zadruga po obrtnih skupinah, ali pa naj se pridrži ustanovljanje kolektivnih zadrug. Glede tega se mora opomniti, da bi za združenje v zadruga pri menjajočih se obrtnih in krajevnih odnošajih ne bil vselej ravno tist način primeren, marveč ustanovljati trebalo bi jih po raznih načinih. Pri reševanju tega vprašanja in pri stavljanji daljnih sledečih predlogov je bil pred vsem obrtni register, katerega vodi zbornica, merodajen in zaradi tega so se napravili izpiski iz obrtnega registra, da se razvidi število in vrsta obrtov v vsakem davčnem, oziroma političnem okraju. Na podlagi teh krajevnih podatkov se je torej postavilo načelo: I. Da se zadruga za vsak obrt posebe morejo le v redkih okrajih ustanoviti zaradi pičlega števila obrtnikov; II. da se ne more priporočati, da bi se ustanovile zadruga, obsežajoče samo jedno ali več občin, ker manjka primerne števila združnikov; III. da bi bilo primerno, da se ustanovijo zadruga za večje ali manjše skupine obrtov in tudi različnih obrtnih vrst, obsežajoče jeden sodnijski ali političen okraj. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 2. avgusta.

Mej libelalci na Koroškem se v več krajih kažejo razpori, kajti preveč je kandidatov za deželno poslanstvo. Ako bodo konservativci dobro znali porabiti to prikazen, utegnejo kak mandat liberalcem izviti iz rok, veliko pa v tej kronovini za konservativce ni pričakovati.

Predvčeraj se je sešel česki kulturni svet. Nemški člani se ga neso udeležili. Vlada je sedaj že razpisala nove volitve za izstopivše odposlance.

Organ kluba moravskih konservativcev piše jako nezadovoljno o razmerah v deželnem zboru in odboru. Čehi, ki imajo večino v deželi, so v deželnem odboru v manjšini, pa tudi v deželnem zboru, ker srednja stranka glasuje proti njim. Referati v deželnem odboru ostali so v prejšnjih rokah, in odbor je volil dva Nemca v deželnih šolski svet. Čehi so, kakor poprej, od milosti Nemcev zavisni. S tem deželnim zborom in odborom se ne bode moglo vladati šest let, zato zahteva pravica in blagor dežele, da se razpusti in skliče nov zbor.

Vlada in njeni privrženci so kar zaljubljeni v politiko kompromisov, ki hoče vse odločne politične stranke, katere vedó, zakaj se boré, iz političnega pozorišča odstraniti. Dasi tudi se je opekla na Moravskem, vendar skuša sedaj zopet napraviti kak kompromis v veleposestvu na Štírskem in Zgornje Avstrijskem. V poslednji kronovini odločuje večino v deželnem zboru izvolitev v veleposestvu. Do sedaj so veleposestniki navadno liberalno volili, a sedaj se je pa stvar tako zasukala, da je mnogo

IV.

Pa ne samo naravna krasota diči gorenjosavinjsko dolino, temveč, dičijo jo tudi njeni prebivalci. — Čvrste, visoke postave, koje mu še ni tlačilna skrb za vsakdanji kruh upognila, visocega čela, jasnih očí, nekakega, že od doma ponositega obnašanja, — takov je Gorenjosavinjčan, pravi čvrsti korenjak, da ga je veselje gledati ob nedeljah pri cerkvah v njegovej ne več narodnej, ali za kmeta dokaj lepej, skoro imenitnej noši. Tako se mu že na prvi pogled vidi, da mu skrb za vsakdanji kruh ne dela prevelic težav. O njegovem ugodnem gmotnem stanju priča pa tudi njegovo domovanje, kajti njegova hišna in gospodarska poslopja so bolj grajskim, kakor kmetškim podobna. Večinoma okusno in obširno zidane, s sadnim drevjem in dobro obdelanim poljem obdane stavbe kažejo premožnost svojih gospodarjev. Neveščki popotnik bi se temu skoro čudil, kajti gorenjosavinjska polja, akoravno izvrstno obdelana, neso tako obširna, niti posebno rodovitna, da bi bila ista uzrok bogastvu svojih prebivalcev. Še za domačo rabo si morajo žito dokupovati in kmetje iz dolenjosavinjske doline ga mnogo ob trž-

nih dnevih v Mozirje in na Ljubno čovražajo. Polje torej Gorenjosavinjčanom ni rodilo bogatstva; pač pa so si ga zajemali iz družega za nje zlatega vira, iz trgovine z lesom.

Bodisi kmet ali tržan, skoro vsak peti možak je gotovo „lesenjak“, naj si bo že samostojen trgovec ali le takih pomočnik. Do sedaj je pa tudi lesenjaštvo tukaj tako cvetelo, kakor ko bi vsacemu kupčijska nadarjenost in podjetni duh že prirojena bila. Vedel je Savinjan, najti velikanske gozdove solčavskih planin, spraviti z neizrekljivimi težavami posekano drevje kroz propade in pečine, kroz klance in po skoro nepristopnih jarkih nižje v dolino na žage, kjer se je razrezalo in deske povezale v splave. Ni se tudi ustrašil težavne vožnje po vodi, z občudovanja vrednim pogumom splavil je že na milijone splavov po Savinji in Savi na Hrvatsko in Srbsko, kjer si je pri vseh svojih ogromnih stroških še precejšen dobiček pridobiti vedel. Niti silni Dunav, niti glasovita „Železna vrata“ ga uplašile neso; gorenjosavinjski splavi plovije v novejšem času globoko doli na Rumunsko. Prva, ki sta l. 1873 s svojimi splavi prvokrat zmagala vratolomno pot skozi „Že-

lezna vrata“, bila sta znana lesenjaka Lipold in Banko v Mozirji.

Tako je Savinja bila z zlati posut pot za trgovino gorenjosavinjskim prebivalcem, dal Bog, da bi tudi v prihodnje še tako ostalo. Vedno še sicer trgovina z lesom cvete, ali že so začele nekdanje lesa bogate gore kazati gola rebra, kakor ko bi z svarilnim glasom s cepini in sekirami oboroženim armadam klicala „Sic transit gloria mundi“!

Z svojimi rokami, z svojim umom torej si je priboril Gorenjosavinjčan premoženje, brez toliko razupite pomoči nemške kulture, kajti on ni iskal in ne išče kruha pri puhlej nemške ošabnosti. On naj bode spodbujevalen vzgled tistim, kateri pred našimi ošabnimi sosedi klečeplazijo in zraven za pičle in z zasramovanjem osoljene drobtine od njegove mize prodajajo svoj značaj, svojo narodnost, svojo domovino!

Motili bi se, ko bi mislili, da se Savinjan svojih ugodnih razmer ne zaveda. Ne samo, da gleda na svojo obleko, na svoje domovanje, ampak on tudi drugače rad pokaže, da „se čuti“! Ni sicer njegova navada, da bi po krčmah pijančeval in svoj denar

upanja, da zmagajo konservativci. Da pa poslednji ne dobijo odločne večine, dela se že od neke strani, da bi se sklenil kompromis, in se volilo nekaj liberalcev nekaj konservativcev, in poleg tega bi se izbrali iz obeh strank zmernejši elementi. Tako bi jedna ali druga stranka dobila v deželni zboru le kaka dva glasa večine, in ker bi se nekaj poslancev gotovo ravnalo po tem, kak veter bi vlekel od zgoraj, odločevala bi v vseh vprašanjih samo želja vlade. Da mi ne simpatizujemo za tako kompromisno politiko, smo že večkrat povedali, to tem manj, ker se navadno praktikuje na škodo Slovanov in konservativcev. Pa tudi se, kakor prijatelji ustavnega vladanja, nikakor ne moremo za njo ogrevati, ker se nam usiljuje misel, da se taka zastopstva nikakor ne ravnajo po želji večine volilcev, kar bi pa marala, kajti sicer zgubi parlamentarizem vsak pomen.

Hrvatska vlada neki namerava poostriiti disciplino na vseučiliščih. Odpraviti hoče baje vsa dijaška društva, razen podpornega, katerega fond pa prevzame v oskrbo rektor, ki ob novem letu imenuje jednega prisednika. Prepovedalo se bode snovati nova društva in sklicevati shode pod katerim koli predlogom. Disciplinarno postopanje se bode tako premenilo, da bode vlada imela odločni upliv pri razsodbah senata, uveli se bodo obligatni semestralni izpiti namesto dosedanjih kolokvij. Brez semestralnih izpitov tudi državni izpiti ne bodo imeli veljave; vsak teden se bode moral vsak profesor najmanj dvakrat s klicanjem prepričati, so li vsi dijaki prisotni; kdor bode trikrat izostal, ne da bi se opravičil, bode izključen. Da pa izključeni dijaki ne bodo nikdar mogli dobiti službe v Hrvatskeji, spričevala drugih vseučilišč ne bodo veljavna. Mi smo primerjali te naredbe z onimi, ki jih je izdala ruska vlada za vseučilišča, in se nam zde precej podobne. Morda si je hrvatska vlada bila ogledala statut, izdan za ruska vseučilišča. Toliko se že te naredbe z ruskimi ujemajo, da se hrvatska vlada ne bode mogla ponašati, da je kaj izvirnega izumila.

Vnanje države.

Kakor se poroča Berolinskim listom, podalo se bode iz Varšave posebna poljska deputacija v Peterburg, da povabi ruskega carja, da pride v Varšavo. Na čelu te deputacije bosta grof Zamojski in Wielopolski. Mi želimo, da bi ta obisk ruskega carja ne ostal brez blagodejnega upliva, temveč pospešil popolno pomirjenje mej ruskim in poljskim narodom. Da se razmere v ruskeji Poljskeji zboljšajo, se tem bolj nadajamo, ker se Rusija vedno bolj prijazni z Vatikanom, in se že govori, da bode kmalu Betunjev imenovan stalnim zastopnikom Rusije pri papeževem stolu. Saj so ravno verska nasprotja bila največ kriva razporu mej tema dvema bratškima narodom.

Francija neki že nabira koloniste za Tonking. Ti kolonisti se bodo tja prepeljali na državnih ladjah. Za kolonizacijo se najbolj priporočati mesti Ha-Noi in Hai-Phang. — Zbornica poslancev je predvčeraj s 294 proti 191 glasom vsprejela načrt revizije ustave, kakor jo je vsprejel senat. Kongres se sedaj kmalu snide, govori se, da že v ponedeljek. Da bode tudi kongres vsprejel ta načrt ni dvojbe.

Volilno gibanje v **Nemčiji** pokazuje pri vseh strankah pomanjkanje kandidatov. Nemški državni poslanci namreč neso plačani, zato se marsikdo rad odtegne kandidaturi, ker s poslanstvom zgublja mnogo časa, pa ne dobiva za to nobenega odškodovanja. Vladi pa to pomanjkanje kandidatov more le koristiti, ker s tem se bo število njenih privržencev v parlamentu le pomnožilo. V vsakem takem okraji, kjer se ne bode ponujal noben kandidat, nastopil bode kak uradnik, in bode izvoljen. Uradniku bode pa lahko sedeti v Berolinu, kajti on dobiva vedno svojo plačo.

Turčija se je premislila, in ne bode zatvorila tujih pošt s 1. avgustom po pravoslavnem koledarju, a hoče začeti o tem diplomatične dogovore

ošabno zapravljal, pač pa si pogosto privoščiti dobre kapljice, češ, „saj imam za kaj!“ Marsikateri „lesni magnat“ glavo kaj po konci nosi, se s smodko v ustih vozi okolu in svojo običajno „Astrahan“ kapo na desno uho namaknjeno nosi, tako da že s svojim vedenjem kaže, da „ima denar“!

Naravna posledica ugodnega stanja prebivalcev je, da so tudi duševno dobro izobraženi in pred vsem vrli Slovenci, črteči renegatstvo, kakor samo peklenščekovo zalego. Mnogi pošiljajo svoje sinove v mestne šole, in mej uradniki, duhovniki in učitelji jih ni malo, kojih zibelj je tekla v gorenjosavinskeji dolini.

Kakor Spodnjesavinčan, govori tudi Gornjesavinčan svoj materni jezik še precej čisto in razločno, samo tista navada je tukaj, da se pogosto rabita v govoru namesto „e“ in „i“ poluglasni e in i, da reče n. pr. „N' M'n'n' je m'gla stala“, mesto: „Na Menini je megla stala“.

Skoro vsak kmet v dolini tudi dobro nemško ume; nikdar pa se s tem ne ponaša, govoril bode le v sili, in še tedaj nerad, kajti on ljubi in spoštuje svoj materni jezik in črti vsacega, kdor bi ga zaradi tega zasmehoval.

(Dalje prih.)

z velelastmi. Ti diplomatični dogovori pa gotovo ne bodo imeli drugega uspeha, kakor da ostane vse pri starem.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je občinama Bistrici in Srednjivasi v Bohinji za napravo gasilnega orodja po 50 gold.

— (Nesrečna reklama.) Najnovejši dnevnik ni mogel zamolčati, da bode pri otvoritvi „Gorjanskega doma“ g. Šuklje imel slavnostni govor. Ako se je s to objavo nameravala reklama, moramo na svojo žalost javiti, da se je dosegel baš nasproten namen.

— (Iz Šmarija pri Jelšah) se nam piše: Včeraj in danes volili smo volilne može: včeraj v okolici, danes v trgu samem. Pri obeh volitvah zmagali sijajno Slovenci. Okolica šteje sedem volilnih mož, trg dva (g. Janez Lešnik in g. Fr. Adrinek). V trgu so nam nasprotovali c. kr. uradniki: Dr. Wagner, in znani Rotschädl, pristava; Pichler, Neschmach in Werner, davkarski uradniki; in Strehar, c. kr. aktuar. Tém pridružila sta se tudi advokat dr. Krenu in c. kr. notar Kokol. Ta dva gospoda, ki živita pač večinoma od slovenskih žepov, čutita pri vsaki priliki potrebo nasprotovati Slovencem. Posebno g. Krenu hoče biti v novejši čase nekakov protektor tukajšnjih „zatiranih“ Nemcev. — No pa živo srebro Šmarijskega germanstva vender le konstantno pada in pada. Kako že poje neumrlj Gundulič?

„Kolo od srieče u okoli
Várteči se neprestaje:
Tko bi gori, eto 'e doli,
A tko doli, gori ustaje!“

— (Sv. Krištofa občina) pri Laškem trgu izvolila je 9 narodnjakov za volilne može.

— (Volilni shod) bode jutri popoldne ob 1/2 4. uri v Jarenini v g. Ornikovej gostilni.

— (Most preko Ljubljane) pri sv. Petra vojašnici postavili so včeraj popoldne ob 5. uri pod poveljstvom gospoda lajtnanta Tišine, pionerji domačega pešpolka baron Kuhn v pol ure, zopet razdrl ga pa v 1/4 ure. Vaja se je izvršila jako precizno in gospod general Groller pl. Mildensee, kateri je bil navzočen, izrazil se je jako povoljno.

— (K porcijunkuli) prišlo je ogromno ljudstva posebno žensk z dežele. Prenočevalo so v cerkvi in na Marijnem trgu. Mestno redarstvo je pazilo izvrstno, da se ni dogodil niti najmanjši nered in tudi nobena tatvina. Nekaj znanih tičkov, ki uporabljajo to cerkveno slavnost za tatvino, so redarji precej, ko so došli priprli in njim odkazali za ta večer prosto prenočišče na rotovži.

— (Današnji čebulni somenj) bil je jako živahen. Pripeljalo se je mnogo lepega in godnega blaga, ker je bila letina za čebulo precej ugodna. Cene so bile srednje. Dva venca čebule sta veljala 6 kr., pozneje tudi 5 kr., slabejše blago 4 kr. Venec česna veljal je 3 kr. Naše gospodinje oskrbele so se množno z dišečim, za kuhinjo tako potrebnim blagom.

— (Našel) je danes zjutraj znan Ljubljansk lopov hranilnične bukvice, na katere je bilo uloženih 54 gld. Izgubila jih je neprevidna ženska, prišedša k porcijunkuli na Marijnem trgu. Ko je nepošteni potepin se ravno pomikal proti hranilnici, da bi vzdignil denar, zasačil ga je mestni redar in mu odzvel hranilnične bukvice.

— (Povozila) je včeraj popoldne ob 1/2 3. uri na Karlovskem predmestju 75 let staro slepo beračico Marijo Čik in poškodovala jo na glavi in na nogah, neznana ženska, ki je pa mestnemu redarju ušla, ker je konja v dir zapodila.

— (Umrli) je v Rudolfovem po dolgi bolezni tamošnji c. kr. okrajni zdravnik dr. Ferdinand Böhm, poznat kot strasten naš političen nasprotnik.

— (Z Vidma), poleg Krškega, se nam piše v 1. dan avgusta: Danes je bil za naš okraj milovanja vreden dan! Bilo je nekaj čez 3. uro popoldne. Temnosivi oblaki drvili so se od severovzhoda proti nam. Nenavadno močni piš otrsuje ovočje, lomi veje, podira vse na lahkem stojalu se naslanjajoče sočivje, razkriva ne dovolj v bran stoječa splotja vedno silneje — dež napada, toča orehove debelosti se usuje in drobi neusmiljeno polja; vinograde in proti licu obrnena šipe, da je joj! V pol ure kazali so vinogradi, polja, sadni vrtovi prežalostne, presunljive prizore! V resnici milovanja in usmiljenja vredni kmetovalec! Vidiš ljudi vse potrte, jokajočih obrazov, kateri ti vzdihajoči potrjujejo, da neso kaj tacega v svoji sedemdeset- in večletni dobi

doživeli. Prva in bližnja poročila naznanjajo preveliko poškodovanje, deloma popolno uničenje vinogradov vinskih goric „Sremiča in Libne“. Kako daleč je ta nevihta segala ni iz prvih poročil mogoče določiti.

— (V Kranji) našel se je pri kopanju novega kanala v Savskem predmestju, mej hišama št. 18 in št. 29, sredi ceste starorimsk novec z napisom: „Imp . . . Trajano Aug ger dac . . .“ na averzu krog Trajanove podobe, in „S. P. Q. R. Optimo principi“ na reverzu, kateri kaže mej črkama S. C. moža s kopjem v jedni roci, držčnega drugo roko nad žrtvenikom. Novce je tedaj kovan krog leta 100 po Kr. Ležal je skoro 1 meter pod sedanjo cesto v črni prsti (humus); ko je na tla prišel, tam pač še ni bilo ceste. Morebiti je rastla „pod mestom“ takrat čez in čez zelena trava, na katero so stari Rimljani hodili „fucat“, in tako je brž ko ne kateri izgubil naš denarec.

— (Grozna nesreča) dogodila se je v 28. den m. m. v Pokupskem na Hrvatskem. Bil je somenj in posebno živine toliko nagnane, da se ni bilo moč gibati. Popoldne ob 3. uri, ko je bila najživahnejša kupčija, prileti iz nekega dvora prašič mej govejo živino in popade vsako kravo in vsacega vola, katerega je dosegel. Živina se splaši, ugriznena govedi začno mukati in bežati, navstala je grozna gnječa, in ljudje in živina bežali so pred steklím prašičem. V nekeji ozkeji ulici so se zatlačili in 6 ljudij in 29 goved bilo je poteptanih. Koliko pa je ranjenih, se še ne ve.

Telegrama „Slovenskemu Narodu“:

Krško 2. avgusta. Grozovita toča usula se je včeraj popoldne ob 3. uri nad Krškim, Trško goro in nad sosednimi štajerskimi goricami Sremič, Libna. Vinogradi in polja popolnem pokončani; trs za več let uničen.

Dunaj 2. avgusta. „Fremdenblatt“ je poizvedel, da se je cesarske naredbe v pomoč Galiciji prav kmalu nadejati. Ta naredba pooblašča vlada, da se poškodovanim izplača brezobrestno posojilo v skupnem znesku osem sto tisoč goldinarjev. Državni zbor bode to posojilo pozneje odobril.

Razne vesti.

* (Rudeče nogovice ostrupile.) Mestni svetnik Trubel, član deputacije Dunajskega mestnega zbora, pri svečanostnem streljanju v Lipskem, je tam hudo zbolel in se je na Dunaj povrnil. Dne 29. julija t. l. si je dal bolnik nogo prerezati in ordinarius profesor Englisch je priznal, da bolezen ni, kakor se je s prva mislilo, navstala po piku kakega strupenega žužka, ampak vsled noše rudečih nogovic, katerih barva je strupena. Trubel bo moral vsekakor še nekoliko dni v postelji ostati.

* (Novo postavo radi ločitve zakona) bode francoska vlada še ta teden razglasila in priobčila v listu „Journal Officiel“. Mnogo zakonskih Francozov že presrečno želi te postavbe. Za prvi teden se pričakuje nič manj, nego 2 do 3000 prošenj za ločitev zakona. Pravijo, da bode treba ustanoviti poseben sodnijski dvor, kateri se bo pečal samo z zakonskimi pravdami.

* (Ponarejeni poljubi.) Razun ponarejenih jedij in pijač imamo dandanes v stoletji omike in prav pravcatega napredka — čujte in strmite — tudi že ponarejene poljube. V ameriškem vshodu so mlade gospice, katere rade koketirajo, namažejo svoji ustnici z — medenim sokom. Poljub take krasotice je potem v resnici sladek.

 Današnji številki „Slovenskega Naroda“ priložen je „Kratek izpisek iz računskih sklepov in iz upravnega poročila zavarovalne banke „Slavije“ v Pragi za XV. upravno leto 1883.“, na katerega svoje čisl. čitatelje posebno opozorujemo.

Tujci:

dne 1. avgusta.

Pri **Sionu**: Štrifot z Dunaja. — Hild iz Gradca. — Schepitz iz Trsta.
Pri **Mallé**: Morberger z Dunaja. — Truoton iz Trsta. — Grund z Dunaja.
Pri **južnem kolodvoru**: Vitez pl. Krautwald in Wurm z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mokrina v mm.
1. junija	7. zjutraj	739-80 mm.	+15-0°C	sl. jvz.	obl.	0-10 mm.
	2. pop.	737-40 mm.	+23-0°C	sl. jvz.	d. jas.	
	9. zvečer	737-82 mm.	+17-6°C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura +18-5°, za 1-3° pod normalom.

Dunajska borza

dné 2. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld.	10	kr.
Srebrna renta	81	90	
Zlata renta	103	25	
5% marenca renta	96	15	
Akcije narodne banke	863	—	
Kreditne akcije	311	60	
London	121	45	
Napoli	—	65	
C. kr. cekini	—	74	
Nemške marke	59	45	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124	
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169	
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	40	
Ogrska zlata renta 6%	122	10	
" " papirna renta 5%	92	30	
" " " " " " " "	89	05	
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	105	—	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	25	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	50	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	75	
Kreditne srečke	100 gld.	179	
Rudolfove srečke	10	19	
Akcije anglo-avstr. banke	120	112	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	216	50	

Lep zaslužek

zamore si o počitnicah pridobiti vsak ljudski učitelj na kmetih brez velicega truda. Vprašanja naj se pošilja v zaprtih pismih z nadpisom „Lep zaslužek“ upravnistvu tega lista. (472—2)

Delavsko bralno društvo v Idriji

prične javno svoje delovanje v nedeljo dné 3. avgusta t. l. v prostorih posestnice gospe F. Poženel-ove. Da bode zamoglo ono vspešno napredovati za blagor in korist Idrijskih delavcev in celega mesta, pristopite vsi za svoj narod navdušeni delavci, rokodelci in drugi rodoljubi, kateri imate sočustvo do delavcev in ljubezen do slovenskega naroda, v obilnem številu k imenovanemu društvu, za česar se priporoča najtoplejše odbor. (481)

Die Cholera. — Schutz dagegen.

Erste Hilfe etc.

Von

Dr. M. Kraus, I. Sekundararzt am k. k. Krankenhause, Wien.

Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Nadalje je izšel:

Jurčičevi zbrani spisi.

III. zvezek.

Velja vezan 1 gld. 10 kr. in 1 gld. 20 kr., nevezan 70 kr.; po pošti 5 in 10 kr. več.

J. Giontini v Ljubljani.

Pivovarna bratov Kosler-jev.

Izvrstno

marčno pivo

v zabojih po 25 in 50 steklenic

se dobiva iz

(476—2)

ALOJZIJ MAYER-jeve

zaloge piva v steklenicah v Ljubljani.

Jordan-ovo zdravilo za kurja očesa

priporoča se vsem, ki trpijo na tem, najtoplejše, ker vsako še tako ukorenineno zlo absolutno in brez bolečin ozdravi in se plača le vseh.

Cena polovici steklenice 25 kr., celi steklenici 50 kr.

Andr. Jordan-ova

droguerija v Chrudimu.

Po pošti 10 kr. več za poštno marko.

Zaloga v Ljubljani pri gospodu lekarji Jul. pl. Trnkoczy-jl. (439—8)

ADOLF EBERL,

stavbeni in pohištveni barvar. Izdelovalec slikanih napisov. Lakirnik.

Lastna fabrikacija

oljnatih barv, lakov in firnežev.

Prodaja na debelo in drobno.

Ljubljana,

(301—14)

Marijin trg, tik frančiškanskega mostu.

Cenilniki se pošiljajo na vse strani, kdor jih želi.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Britannia“, 4200 ton, okolo 3. septembra.

Parnik „Germania“, 4200 „ — — — — —

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

V BRAZILJO — SANTOS itd.

Parnik „Teutonia“, 3400 ton, okolo 20. avgusta.

Pasaža — Vmesni krov 80 gld.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglayen, generalni agent. (480—1)

Takoj delujoče.

Uspeh zagamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpalih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zagamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. Eduardu Mahr-u; v Trstu Peter Slocevic, via Sanità 13; v Gorici lekar C. Cristofaletti; v Reki lekar C. Šilavsky; v Celji Fd. Pellé; v Mariboru J. Martinz; v Rovinji lekar G. Tromba.

Tam se tudi dobi:

orijentalno lepotilno sredstvo, ki naraja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lise — cena 85 kr.

Ni sleparija!

(333—11)

Vlahov.

Lek, pripravljen po Romanu Vlahov-u v Šibeniku (v Dalmaciji).

Podružnica: V Trstu, Via della pesa št. 8.

Ta lek je z dekretom od visokih c. kr. oblastij poskušen in od mnogih medicinskih redkosti priporočen.

Patentovala ga je vlada združenih držav Severo-Amerikanskih in odlikovala z zlato svetinjo!

Kako se je priljubil ta lek v zadnjih desetih letih pri velikem občinstvu, kažejo mnogobrojna sprčila in zahvalna pisma, ki so došla izumitelju.

Ta lek gotovo pomaga pri slabem prebavljenju, koliki, zlatej žili, pomanjkanju apetita, prehajalnem mrzlici, slabem in pokvarjenem žolci, ženskih boleznih, glavobolji, kroničnih boleznih na jetrah in vranici in pri morske bolezni itd. Zlasti služi za notranje čiščenje in sploh jako utrjuje zdravje.

Vsaakej steklenici pridana je brošura z nakazilom, kako rabiti.

Da se pa izogne ponarejanju, prosimo p. n. kupovalce paziti na to, da je na steklenici samej, na napisnem listku in v brošuri ime **Romanu Vlahov** zaznamovano in ravno tako užgano na zamašku. (340—10)

Zaloga imajo: v Ljubljani: H. L. Wenzel, M. Kirbisch, Ant. Stupar, Fran. Erfelt, G. Gnesda, J. Trinker, Luka Tavčar, lekarnar G. P. cecoli, Ivan Calcar, M. Voltmann, Rud. König, restavratelj južne železnice; v Laškem Toplicah: Teodor Gunkel; v Laškem trgu: W. Gedlicka, hotel Flosser; v Celji: Tom. Schuch, hotel Elefant, A. Barek, lekarnar Baumbach, Karol Petricek; v Mariboru: M. Berdajs, Vilhelmina Irstitsch, Ivan Pobeschin, Jos. Schibert, sladčičar A. Reichman; v Celovcu: Jos. Ivoš; v Beljaku: Pet. J. Merlin, Marija Turnovsky; v Trbižu: A. Fiebing, hotel de la Gar.

Po najvišjih cenah kupuje se

kotlovina (kufer), cin, cink in staro železo

pri

(442—4)

Ivanu Dolhar-ji

v Hrenovih ulicah št. 4 v Ljubljani.

Ravno tam se dobivajo tudi štedilna ognjišča (Sparherde), ki se uzidavajo, ter se preskrbi tudi njih uzidanje.

Umetne

(32—57)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckjevega mostu, I. nadstropje.

Prosim, pazite!

Prisiljen sem opustiti svojo že mnogo let obstoječo trgovino in prodati vse blago, ki je v zalogi, v tako nizko ceno, da se mi samo stroški za surovino povrnejo, da le izprazen prostor do konca prihodnjega meseca.

Vse blago je najfinije, najtežje in najboljše baže, in v dokaz solidnosti se vsako ne ugajajoče blago nazaj vzame in s katerim koli drugim zamenja, tako da se ni bati biti opeharjen.

Cene in katalog blaga:

ŽENSKKE SRAJCE iz najfiniješega angleškega chiffona, spristnimi švicarskimi ustavki, pravo umetno vezenino, po gld. 1.50, dvanajstotica za gld. 16.50. Taiste iz najfiniješega Schrollovega chiffona, najfiniješe narejene, po gld. 1.90, dvanajstotica za gld. 20.—

ŽENSKI PONOČNI KORZETI jednake baže, zelo dolgi in po vsej dolgotosti s švicarskimi vezanimi ustavki, jako elegantno opravljeni, krasota za vsako žensko, po gld. 1.50, dvanajstotica za gld. 16.50. Taisti elegantno narejeni in bogato vezani, z dvema volanti in plisirani, po gld. 1.90, dvanajstotica za gld. 20.—

ŽENSKA SPODNJA KRILA iz najfiniješega sivga platna z dvema volanti, vezana, rudeča ali modra, po gld. 1.40, dvanajstotica za gld. 15.50. Taista okrašena z obšivi, s svilo vezana in plisirana, po gld. 1.60, dvanajstotica za gld. 18.— Taista z barvano plisse in barvanimi listi okrašena, po gld. 1.75, dvanajstotica za gld. 19.50.

ŽENSKA SPODNJA KRILA iz rudečega rouge z 2 plisse in barvanimi obšivi okrašene, po gld. 1.60, dvanajstotica za gld. 18.— Taista iz najfiniješega rudečega kretona, s pristnimi vezanimi čipkami okrašene in z dvema volanti, jako fina, po gld. 1.70, dvanajstotica za gld. 19.—

MOSKE SRAJCE iz najfiniješega angleškega chiffona, s četvernatim oprajem, gladke ali vezane, vsakešne vratne širjave, po gld. 1.50, dvanajstotica za gld. 16.50. Taiste iz najfiniješega Schrollovega chiffona, najfiniješe narejene a la france, po gld. 1.70, dvanajstotica za gld. 18.80; in po gld. 2.—, dvanajstotica za gld. 22.50.

NAMIZNE GARNITURE z usitimi cvetlicami, obstoječe iz prta in 12 brisalk, samo za gld. 2.85. Taiste najfiniješega francoskega dela, jako fine, z bogatimi resami, za 12 oseb, po gld. 3.45. Namizne garniture iz najfiniješega damasta, z usitimi cvetlicami, obstoječe iz za 12 oseb velikega prta in 12 pristujočih velikih brisalk, jako fino narejene, po gld. 5.60.

TURŠKE OTIRAČE, zarobljene, posamič zložene, z ru-dečimi obročki in dolgimi resami, najfiniješe pikirane, jako krasne, dvanajstotica za gld. 3.75. Otirače, najfiniješe baže, dvanajstotica za gld. 4.70.

ŽENSKA OGRINJALA iz najfiniješe Berolinske volne, z dolgimi resami, v najizbornejših, najlepših in najmodnejših barvah, kakor: škotska, turška, siva, modra, bela, črna, karirana, rudeča, rujava itd., po gld. 1.20, dvanajstotica za gld. 13.—

POPOTNI PLAIDI, jako veliki in debeli, tkani iz naj-gantnih angleških vzorcih, kakor: rujavi, sivi, melirani s težkimi dolgimi resami; ti plaidi se dadó zaradi svoje neznanke velikosti in širokosti rabiti za obleko, popotno ogrin-jalo, posteljno odejo in ženske shawle, ter se dasti še po 20letnej rabi iz njih napraviti dve celi elegantni obleki in s katerimi se dadó prirediti ogrtači, deževni plašči, pale-toti. I. baže samo po gld. 5.50; II. baže samo po gld. 4.50.

DOMAČE PLATNO, zavoj po 30 vatlov, najboljši, naj-težji in najtrpežnejši tovarniški iz-delek za domačo rabo; 3/4 široko po gld. 7.50, 1/4 široko po gld. 5.50 zavoj. Cena bombažu vidno poskakuje, platno bode imelo v kratkem podvojeno ceno, zato naj vsak hiti z naročitvijo.

SVILNATI ŽEPNI ROBCI iz težke Lyonske svile v vseh barvah, vsak kos v drugej barvi, dvanajstotica samo za gld. 3.50.

GARNITURE IZ GOBELINA, obstoječe iz dveh po-steljnih pregrinj in miznega prta, z baržunastimi copji, v raznih barvah, krasno izdelane, jedna garnitura, t. j. vsi 3 kosi vkupe, velja I. baže gld. 8.40, II. baže gld. 7.50.

RJUHE iz dobrega, težkega platna, brez šiva, tudi za naj-večje postelje, 3/4 široke po gld. 1.35, dvanajsto-rica za gld. 15.—

JUTE-ZAGRINJALA, najfiniješi in najboljši tovarnični izdelek, težke baže, temne ali svile barve, v najizbornejših perzijskih, turških in indijskih vzorcih, z bogatimi in dolgimi resami, 3 met. 30 cm. dolga, za dve okni, velja I. baže gld. 5.—, II. baže gld. 4.25.

Vsak kupec, ki dá skupiti ob jednom vsaj za 20 gld., dobi za nagrado, torej **zastonj**, prekrasen prstan iz prist-nega 6karatnega zlata, okrašen s tirkisi in biseri, lepo gra-viran, jako eleganten. (462—2)

Naročila proti poštenu povzetju ali pred-pošiljati zneska naj se pošiljajo z nastovom:

Waarenhaus

J. H. RABINOWICZ,

Wien, II., Schiffamtsgasse Nr. 20.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

ADOLF HAUPTMAN

v Ljubljani,

stavbeni in hišne oprave mazilec, lakirar in izdelovalec naznanilnih tabel,

prevzame po najcenejših cenah

(482—1)

likanje zvunanjih sten hiš

z raznimi oljnatimi barvami pod garancijo.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

„NARODNA TISKARNA“

slovensko-nemške in nemške priporoča po najnižji ceni

VOZNE LISTE